

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Aleše Št'astného a soudců JUDr. Tomáše Pirka a Mgr. Adély Kaftanové v exekuční věci

oprávněné: **Vinograf, s.r.o.**, IČO 01770837
sídlem Senovážné náměstí 978/23, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Jindřichem Kadounem
sídlem Olivova 2096/4, 110 00 Praha 1

proti
povinné: **Bublina gastro s.r.o.**, IČO 19248741
sídlem Loretánská 175/5, 118 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Janem Šleisem
sídlem Jankovcova 1569/2c, 170 00 Praha 7

pro nepeněžitě plnění,

k odvolání oprávněné proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 3. 9. 2025, č. j. 48 EXE 634/2025-155,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje** ve znění: Exekuce vedená na základě pověření Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 19. 3. 2025, č. j. 48 EXE 634/2025-16 se odkládá v části pokuty 300 000 Kč uložené exekučním příkazem pověřeného soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičky, Exekutorský úřad Cheb ze dne 15. 5. 2025, č. j. 176 EX 00073/25-050 do doby rozhodnutí o návrhu povinné ze dne 31. 7. 2025 na zastavení exekuce ohledně pokuty 300 000 Kč uložené uvedeným exekučním příkazem.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud I. stupně (dále také i „exekuční soud“) odložil exekuci vedenou na základě pověření Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 19. 3. 2025, č. j. 48 EXE 634/2025-16 do doby pravomocného rozhodnutí o návrhu povinné na zastavení exekuce ze dne 3. 4. 2025 (doplněného dne 23. 4. 2025 a dne 12. 5. 2025) a o návrhu povinné na zastavení exekuce ze dne 31. 7. 2025.
2. V odůvodnění usnesení exekuční soud uvedl, že dne 19. 3. 2025 pod č. j. EXE 634/2025 – 16 pověřil vedením exekuce soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičku, Exekutorský úřad Cheb, k vymožení povinnosti povinné zdržet se užívání sousloví „šumivá lehkost bytí“ (dále i jen „Slogan“) v souvislosti se svým podnikáním v oblasti pohostinství a pro náklady oprávněné a náklady exekuce podle vykonatelného usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 2. 2025, č. j. 2 Nc 1057/2024-38 o nařízení předběžného opatření (potvrzeného usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 8. 2025, sp. zn. 1 Cmo 37/2025-65 - poznámka odvolacího soudu). Povinná podala dne 31. 7. 2025 k rukám pověřeného soudního exekutora návrh na zastavení exekuce spojený s návrhem na odklad exekuce. V návrhu uvedla, že přestala ve svém podnikání užívat Slogan a snaží se aktivně smazat veškeré zbývající příspěvky se Sloganem. K existenci ochranné známky O-588927 dodala, že neporušuje předběžné opatření. Pokuta ve výši 300 000 Kč je nezákonná v rozporu s § 72 odst. 3 exekučního řádu z důvodu, že neodpovídá vymáhané povinnosti ani okolnostem případu. Navrhla zastavení exekuce a odklad exekuce a vyzvala soudního exekutora ke zdržení se dalších kroků k vymáhání pokuty do rozhodnutí ve věci vedené v prvním stupni u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 32 Cm 24/2024 a ke zrušení blokace účtu povinné. Oprávněná k návrhu povinné na odklad exekuce sdělila, že povinná

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Václavíková

uloženou povinnost exekucním titulem nerespektovala, stále využívá Slogan při propagaci svého podnikání a označování svých produktů, který užívá i v rámci ochranné známky.

3. Soud I. stupně shledal návrh povinné na odklad exekuce důvodným, neboť v mezidobí byly v průběhu exekuce povinné uloženy exekucními příkazy soudního exekutora opakované pokuty ve výši 100 000 Kč (ze dne 1. 4. 2025), 200 000 Kč (ze dne 21. 4. 2025) a 300 000 Kč (ze dne 15. 5. 2025), tedy v poměrně vysoké výši. Povinná tvrdí, že uloženu povinnost splnila a Slogan stáhla ze všech obchodních prostor a propagačních materiálů. Soud I. stupně se „přiklonil“ i ke stanovisku povinné, že vykonávané předběžné opatření nemá právní dopad na ochrannou známku povinné. V rámci řízení o návrzích povinné na zastavení exekuce bude nutno zkoumat, zda vymáhané nepeněžitě plnění bylo povinným splněno a zda jsou dány zákonné podmínky pro zastavení exekuce. Soud I. stupně proto postupoval podle § 54 odst. 11 exekucního řádu a „z procesní opatrnosti“ exekuci odložil do doby pravomocného rozhodnutí o návrzích povinné na zastavení exekuce.
4. Proti tomuto usnesení podala oprávněná včas odvolání. Namítala, že soud I. stupně vyhověl návrhu povinné na odklad exekuce v rozporu s existující překážkou věci rozhodnuté, když soud I. stupně usnesením ze dne 17. 4. 2025, č. j. 48 EXE 634/2025-30 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze jako soudu odvolacího ze dne 16. 6. 2025, č. j. 69 Co 197/2025-83 návrh povinné ze dne 3. 4. 2025 na odklad exekuce již jednou pravomocně zamítl. Povinná neuvedla žádné zásadní nové skutečnosti, které by svědčily o důvodnosti jejího nového návrhu a změně oproti stavu, kdy předchozí návrh na odklad byl zamítnut. Soud I. stupně měl proto nový návrh na odklad exekuce ze dne 31. 7. 2025 zamítnout jako zjevně bezúspěšný a opakující se. Na základě skutečností doložených oprávněnou je zřejmé, že povinná v úplnosti stále nesplnila povinnost uloženou jí exekucním titulem a nebyl dán důvod pro odklad exekuce podle § 54 odst. 11 exekucního řádu, neboť nelze očekávat, že exekuce bude zastavena. Navrhla, aby bylo napadené usnesení změněno tak, že se návrh povinné ze dne 31. 7. 2021 na odklad exekuce zamítá, případně, aby bylo napadené usnesení zrušeno a věc byla vrácena soudu I. stupně k dalšímu řízení.
5. Při exekuci podle zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekucní činnosti (dále i jen „exekucní řád“), se pro exekucní řízení použijí přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu (zákon č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů; dále jen „o. s. ř.“), nestanoví-li exekucní řád jinak (§ 52 odst. 1 exekucního řádu).
6. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání usnesení soudu I. stupně včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a odst. 6 o. s. ř.), aniž za tím účelem nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c), § 254 odst. 8 o. s. ř.).
7. Podle § 54 odst. 1 exekucního řádu návrh na odklad exekuce se podává u pověřeného exekutora. Návrh na odklad exekuce, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný a nebo neurčitý nebo ke kterému nejsou přiloženy listiny k prokázání tvrzení obsažených v návrhu, exekutor odmítne, jestliže pro tyto nedostatky nelze o návrhu věcně rozhodnout. Ustanovení § 43 občanského soudního řádu se nepoužije.
8. Podle § 54 odst. 11 exekucního řádu i bez návrhu může exekucní soud nebo exekutor odložit provedení exekuce, lze-li očekávat, že exekuce bude zastavena. Podle odst. 12, nevyhoví-li exekutor návrhu na odklad exekuce do 7 dnů, postoupí jej společně s exekucním spisem v této lhůtě k rozhodnutí exekucnímu soudu, který o něm rozhodne bez zbytečného odkladu, nejpozději do 15 dnů.
9. Podle § 55a exekucního řádu soud exekuci na návrh účastníků nezastaví, nejsou-li zaplacený náklady exekuce.

10. Podle § 55b odst. 1 exekučního řádu při rozhodování postupuje exekutor obdobně podle občanského soudního řádu. Exekutor při rozhodování činí úkony, které v řízení o výkon rozhodnutí přísluší soudu prvního stupně.
11. Podle § 72 odst. 2 exekučního řádu pokuty uložené při provedení exekuce podle ustanovení § 351 občanského soudního řádu je povinný vždy povinen zaplatit na účet exekučního soudu. Uloženou pokutu vymůže exekutor bez návrhu v rámci exekučního řízení. Podle odst. 3 exekuci prováděnou podle § 351 občanského soudního řádu lze zastavit, a to i zčásti, pokud výše uložené pokuty neodpovídá vymáhané povinnosti či okolnostem případu.
12. Podle § 266 odst. 1 o. s. ř. na návrh může soud odložit provedení výkonu rozhodnutí, jestliže se povinný bez své viny ocitl přechodně v takovém postavení, že by neprodlený výkon rozhodnutí mohl mít pro něho nebo pro příslušníky jeho rodiny zvláště nepříznivé následky a oprávněný by nebyl odkladem výkonu rozhodnutí vážně poškozen. Soud může na návrh rozhodnout, že zákazy uvedené v § 304 odst. 1 a 3, § 313 odst. 1 a 3 a v § 320d odst. 1 písm. b) po dobu odkladu neplatí, pokud je to potřebné k dosažení účelu odkladu a oprávněný by tím nebyl vážně poškozen. Podle odst. 2 i bez návrhu povinného může soud odložit provedení výkonu rozhodnutí, lze-li očekávat, že výkon rozhodnutí bude zastaven (§ 268).
13. Podle § 351 odst. 1 o. s. ř., ukládá-li vykonávané rozhodnutí jinou povinnost, uloží soud za porušení této povinnosti povinnému pokutu až do výše 100 000 Kč. Nesplní-li povinný ani poté vykonávané rozhodnutí, ukládá mu soud na návrh oprávněného další přiměřené pokuty, dokud výkon rozhodnutí nebude zastaven. Pokuty připadají státu.
14. Návrh povinné ze dne 31. 7. 2025 v části na odklad exekuce se (podle v něm uvedeného obsahu) týká uložení pokuty 300 000 Kč (exekučním příkazem soudního exekutora ze dne 15. 5. 2025, č. j. 176 EX 00073/25-050) k vymození povinnosti povinné zdržet se užívání Sloganu (což exekuční soud nevzal dostatečně v potaz z hlediska rozsahu uvedeného návrhu povinné na odklad exekuce).
15. Návrh na odklad exekuce ze dne 31. 7. 2025 není totožný s návrhem na odklad exekuce ze dne 3. 4. 2025 (doplněný podáními ze dne 23. 4. a 12. 5. 2025), o němž již bylo pravomocně rozhodnuto usnesením exekučního soudu ze dne 17. 4. 2025, č. j. 48 EXE 634/2025-30 ve spojení s usnesením zdejšího odvolacího soudu ze dne 16. 6. 2025, č. j. 69 Co 197/2025-83, neboť v době podání předchozího návrhu ještě ani nebyl vydán exekuční příkaz soudního exekutora ze dne 15. 5. 2025 o uložení pokuty ve výši 300 000 Kč. Již jen proto nemůže být dán nedostatek podmínky řízení v podobě věci rozhodnuté, který by měl vést k zastavení „řízení“ o návrhu povinné na odklad exekuce ze dne 31. 7. 2025 (§ 159a odst. 4, § 167 odst. 2 o. s. ř.), jak namítala oprávněná.
16. Z účelu exekučního řízení (o soudní výkon rozhodnutí) plyne požadavek rychlosti nuceného uskutečňování práva oprávněného. Zákon však pamatuje i na možnost odložit provedení exekuce (výkonu rozhodnutí), jsou-li splněny zákonné podmínky pro odklad.
17. Odklad podle ustanovení § 266 odst. 1 o. s. ř. lze povolit jen na návrh povinného za podmínky, že se povinný bez své viny ocitl přechodně v takovém postavení, že by neprodlená exekuce (výkon rozhodnutí) mohla mít pro něho nebo pro příslušníky jeho rodiny zvláště nepříznivé následky. Současně musí být splněna i podmínka, že oprávněný nebude odkladem výkonu rozhodnutí vážně poškozen. Povinná jako právnická osoba ani takovýto důvod odkladu exekuce návrhem ze dne 31. 7. 2025 ani neuplatňuje.
18. Odklad výkonu rozhodnutí podle § 55 odst. 11 exekučního řádu (§ 266 odst. 2 o. s. ř.) bude na místě jen tam, kde lze očekávat zastavení výkonu rozhodnutí; o zastavení exekuce (výkonu rozhodnutí) lze v tomto případě rozhodnout i bez návrhu. Z obsahu návrhu na odklad exekuce ze dne 31. 7. 2025 lze usoudit, že tento důvod odkladu exekuce povinná uplatňuje.

19. Napadené usnesení exekučního soudu je odůvodněno velmi stručně a není zřejmé, jaký důvod pro odklad exekuce (uložením pokuty 300 000 Kč) vlastně exekuční soud shledal. Z odůvodnění napadeného usnesení není totiž vůbec zřejmé, na jakém podkladě by bylo možné očekávat zastavení exekuce. Exekuční soud v tomto směru nic neuvádí a odkládá exekuci „z procesní opatrnosti“; takovýto důvod ale není zákonným důvodem pro odklad exekuce.
20. Toto pochybení exekučního soudu však nemá v konečném důsledku vliv na věcnou správnost napadeného usnesení.
21. Na základě obsahu spisu lze konstatovat, že soudní exekutor postupoval v souvislosti s vykonávaným exekučním titulem správně, když exekučním příkazem ze dne 1. 4. 2025 rozhodl o provedení (nařízení) exekuce pro nezastupitelné nepeněžitě plnění uložením pokuty 100 000 Kč (§ 72 odst. 2 exekučního řádu, § 351 o. s. ř.), přičemž vedle toho vydal soudní exekutor i exekuční příkaz k provedení exekuce příkázáním pohledávky povinné z účtu u peněžního ústavu jak pro vymození uložené pokuty, tak i nákladů oprávněné a nákladů exekuce.
22. Odvolací soud však již ve svém usnesení ze dne 16. 6. 2025, č. j. 69 Co 197/2025-83 také ovšem dodal, že ale není důvodu, aby exekutor v projednávané věci vydával další exekuční příkazy pro tentýž způsob exekuce a těmito exekučními příkazy ukládal opětovně další pokuty za nesplnění vymáhané povinnosti. Účelem exekučního příkazu je rozhodnout, kterým způsobem bude exekuce provedena (§ 47 odst. 1 věta druhá exekučního řádu). Je-li ale v rámci exekučního příkazu provedením prací a výkonů pro nezastupitelné nepeněžitě plnění ukládáním pokut na místě, aby exekutor uložil pro nesplnění téže nezastupitelné nepeněžitě povinnosti další pokutu (ovšem ale až poté, kdy dříve uložená zaplacená nebo vymožená pokuta nesplnila svůj účel), má tak učinit již (jen) na základě (původně) vydaného exekučního příkazu (kterým tak již rozhodl o způsobu provedení dané exekuce ukládáním pokut) již jen formou usnesení, proti němuž by bylo přípustné odvolání podle § 55c odst. 1 exekučního řádu (na rozdíl od exekučního příkazu - § 55c odst. 3 písm. b) exekučního řádu).
23. Protože exekutor nesprávně vydal další exekuční příkaz o provedení exekuce uložením další pokuty 300 000 Kč dne 15. 5. 2025, č. j. 176 EX 00073/25-050, je zde (i bez případného návrhu) důvod pro částečné zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř., neboť v uvedeném rozsahu je exekuce nepřipustná, jelikož další případné pokuty k vymáhání exekučním titulem uloženého nepeněžitě nezastupitelného plnění (povinnosti) nelze ukládat exekučním příkazem, když o způsobu provedení exekuce v dané věci ukládáním pokut za nesplnění povinnosti zdržet se užívání Sloganu uložené exekučním titulem již bylo rozhodnuto původním exekučním příkazem (jak bylo shora vysvětleno).
24. Z uvedeného vyplývá, že lze očekávat částečné zastavení exekuce ohledně pokuty 300 000 Kč, a je zde tak dán důvod pro odklad exekuce v uvedené části (§ 268 odst. 4, § 269 odst. 1 o. s. ř.).
25. Odvolací soud proto z těchto důvodů potvrdil napadené usnesení podle § 219 o. s. ř. jako věcně správné jen v upřesněném znění odpovídajícímu návrhu povinné ze dne 31. 7. 2025.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 15. prosince 2025

JUDr. Aleš Šťastný v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Václavíková